

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.36. Causa Maximi Salonensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Itaque hi Dialogi statim ingenti plau-
 su ubique recepti, per annos octingen-
 tos nongentosve in summo pretio fuere.

Sæculum VI.
 A. C. 593.

Eos S. Gregorius misit Theodelindæ Re-
 ginæ, quæ illis ad convertendos Longo-
 bardos usâ fuisse creditur; hi enim de
 veritate prodigiorum, quæ narrantur, ju-
 dicare poterant, cum ea acciderint ho-
 minibus ex ipsorum Natione, quæ ante
 annos circiter triginta necdum in Italiam
 pedem intulerat. Zacharias Pontifex
 post annos ferme centum quinquaginta
 hos Libros in Græcum sermonem tran-
 stulit, opus Græcis adeo gratum, ut in-
 de S. Gregorium cognomento Dialogi-
 stam dixerint. Sub finem Sæculi octavi
 hi Libri in sermonem Arabicum con-
 versi fuere.

Paul. hist.
 Long. IV. c. 5.

§. XXXVI.

Causa Maximi Salonensis.

Sanctus Gregorius comperta morte Na-
 talis Episcopi Salonensis Dalmatiæ

Sup. n. 26.
 II. Ind. II.

Metro-ep. 22.

Ceterum hic Fleurius satis refutat Adversa-
 rios suos dicentes, quod Miraculorum Auctori-
 tati detrahat. Legat, si cui lubuerit, Melchioris
 Cani de Dialogis S. Gregorii M. iudicium, in
 fine addentis: *Si necesse est in alteram peccare
 partem, omnia eorum probari legentibus, quam
 multa reprobari malo. De Loc. Theol. L. II.
 cap. 6.*

Hist. Eccles. Tom. VIII.

C e

Sæculum VI. Metropolitæ, ad Antoninum Subdiaconum Patrimonii illius Provinciæ Rectorem Mense Martio Indictione undecimo anno 593. scripsit in hunc modum: *Ubi hanc acceperis, abrupta mora Clericis & Populum illius Civitatis mone, ut consensu unanimi Episcopum eligant; tum Decretum Electionis ad nos mittes; si enim accedente nostro consensu pro temporum antiquorum consuetudine eligendus est. Inprimis caute observabis, ut non ista Electio datis muneribus aut potentium virorum Patrocinio vitietur; qui enim hac via ad Episcopatus apicem pervenit, postea Fautoribus suis non sine Bonorum Ecclesiasticorum dispendio, & Disciplinæ ruina obedire cogitur. Curam ut coram te Bonorum & ornamentorum hujus Ecclesiæ Inventarium conficiatur, illudque Respecti Diaconi & Stephani Notariorum Primicerii custodia trade, cum onere, ut rationem suo tempore reddant, & si damnum fecerint, in Bonis propriis reparent. Episcopo autem Malco dices, ne se ullatenus huic negotio ingerat. Erat is Episcopus ex Sicilia, qui Patrimonio in Dalmatia profuerat, sed mala fide; hinc jam ab hac curis excluditur. S. Papa ulterius sermonem ad Antoninum prosequitur in hæc verba: *Necessarios sumptus economus subministrabit, qui illo munere fungatur.**

gebatur, cum Episcopus mortuus est, & Successori rationem reddet.

Sæculum VI.
A. C. 593.

Quia vero Natalis debitum Naturæ solverat, priusquam causam & litem cum Honorato Archidiacono, quem deposuerat, Romæ decidi petiisset, S. Gregorius datis ad Honoratum litteris absolutum ab omni culpa declarat, jubetque, ut functionibus suis sicut antea vacet.

II. Ind. II.
ep. 32.

Porro ipso Honorato in Episcopum Clericis Salonensibus electo, & Papa hanc Electionem omnino approbante, multi tamen adversabantur, atque illius Provinciae Episcopi Honorato quemdam nomine Maximum prætulerunt, quem sibi faciliorem & vitiis suis indulgentiorem fore sperabant. Is impetrato ab Imperatore Decreto, quo Electio ipsius confirmabatur, illud exequi petiit a viris armatis Romani Exarchi Ravennatensis, quem donis corruerat. In illo tumultu Presbyterorum & Diaconorum aliqui verberibus affecti sunt, Antoninum vero Subdiaconum Patrimonii Rectorem haud dubie occidissent, nisi in fuga salutem reperisset.

III. ep. 20.

VII. ep. I.

IV. ep. 34.

Ubi ista molitio ad S. Gregorium relata est, datis ad Episcopos Dalmatiæ litteris Auctoritate S. Petri prohibuit, ne Episcopum Salonæ sine suo consensu ordinent, sub pœna Excommunicationis a Participatione Corporis & Sanguinis

Cc 2

Domi

Sæculum VI. Domini Nostri. Nulla præterea de-
 A. C. 594. ratur talis Electio, & Maximus nomina-

tim excluditur. Hæc Epistola Mensis
 Octobr. Indictione duodecima anno 594
 data. Mense Aprili sequentis anni 594
 comperto, etiam vim fuisse adhibitam
 cum Maximus intruderetur, ad eundem

III. epist. 20. scripsit, edicens, illud Imperatoris Man-
 datum vel subreptitium vel suppositi-
 tium haberi debere, *Non enim, inquit,
 vitam tuam ignoramus, nec Imperatoris
 voluntatem, qui se Causis Episcoporum in-
 miscere non solet, ne peccatorum nostrorum
 particeps fiat. Itaque Ordinationem legitimam credere non possumus Ce-
 remoniam ab excommunicatis celebratam,*

*& donec ex Epistolis Imperatoris
 Nuncii nostri certiores reddamur, te re-
 vera ex ipsius Mandato fuisse ordinatum,
 interdiciamus tibi & Ordinatoribus tuis,
 ne aliquo officio Sacerdotali defungamini,
 aut Altari appropinquetis, priusquam
 Responsum a nobis acceperitis. Hæc sub
 Anathematis pena precipimus. Videmus,*

VII. ep. I. Imperatoris Reverentiam habuisse, ea
 quidem Salonæ publice affixa est, sed
 jubente Maximo lacerata, qui nulla il-
 lius habita ratione ut Episcopum se ges-
 sit. (*) §. XXXVII.

(*) Hic adjecta Nota Interpres Protestant